

Bepalingen die mogelijkwijs van toepassing zijn op de verzekerings- of herverzekeringstussenpersonen die onder het recht van een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte ressorteren en die in België werkzaamheden verrichten in het kader van het vrij verrichten van diensten

De aandacht wordt gevestigd op de hierna opgenomen wettelijke en reglementaire bepalingen van economische en financiële aard die betrekking zouden kunnen hebben op de werkzaamheden van verzekerings- of herverzekeringstussenpersonen die onder het recht van een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte ressorteren en die in België werkzaamheden verrichten in het kader van het vrij verrichten van diensten, hetzij omdat ze ter uitvoering van reglementen en richtlijnen van de Europese Gemeenschap werden genomen, hetzij omdat ze bepalingen van algemeen belang zouden kunnen vormen in de zin van artikel 8, § 2, tweede lid, van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekerings- en herverzekeringbemiddeling en de distributie van verzekeringen. Dit overzicht is niet exhaustief en doet geen afbreuk aan de verplichting om, bij de uitoefening van de werkzaamheden in België, de niet vermelde bepalingen van algemeen belang na te leven, inzonderheid de burgerrechtelijke, handelsrechtelijke, strafrechtelijke en fiscaalrechtelijke voorschriften.

A. Specifieke bepalingen voor de verzekerings- of herverzekeringstussenpersonen die onder het recht van een andere Lid-Staat ressorteren en die in België werkzaamheden verrichten in het kader van het vrij verrichten van diensten :

- de artikelen 5, § 1, tweede lid, en § 2, 6, 12, 12bis, 12quater, 12quinquies, 12sexies, 12septies, 12octies, 15, 15bis en 16, §§ 1 en 3, van de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekerings- en herverzekeringbemiddeling en de distributie van verzekeringen.

B. Andere bepalingen die betrekking hebben op de werkzaamheden van de verzekerings- of herverzekeringstussenpersonen die onder het recht van een andere lidstaat ressorteren en die in België werkzaamheden verrichten in het kader van het vrij verrichten van diensten :

- het koninklijk besluit nr. 41 van 15 december 1934 tot bescherming van het gespaard vermogen door reglementering van de verkoop op afbetaling van premie-effecten;
- het koninklijk besluit nr. 71 van 30 november 1939 betreffende het leuren met roerende waarden en demarchage met roerende waarden en goederen of eetwaren, en zijn uitvoeringsbesluiten;
- het koninklijk besluit nr. 55 van 10 november 1967 tot regeling van het juridisch statuut der ondernemingen gespecialiseerd in financieringshuur, en zijn uitvoeringsbesluiten;
- de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen, en haar uitvoeringsbesluiten;
- de wet van 12 juni 1991 op het consumentenkrediet, en haar uitvoeringsbesluiten;

- de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument, en haar uitvoeringsbesluiten¹;
- de wet van 4 augustus 1992 op het hypothecair krediet en haar uitvoeringsbesluiten;
- de artikelen 4, 5 en 6 en 104 van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen;
- de artikelen 55 en 148, § 4, 2° van de wet van 6 april 1995 inzake het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen;
- de wet van 10 augustus 2001 betreffende de Centrale voor Kredieten aan Particulieren, en haar uitvoeringsbesluiten;
- de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, en haar uitvoeringsbesluiten;
- de programmawet van 24 december 2002 tot wijziging van het wettelijk kader van de pensioenen van de zelfstandigen, en haar uitvoeringsbesluiten;
- de wet van 28 april 2003 betreffende de aanvullende pensioenen en het belastingstelsel van die pensioenen en van sommige aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid, en haar uitvoeringsbesluiten;
- de wet van 16 juni 2006 op de openbare aanbidding van beleggingsinstrumenten en de toelating van beleggingsinstrumenten tot de verhandeling op een gereglementeerde markt, en haar uitvoeringsbesluiten;
- de wet van 1 april 2007 op de openbare overnameaanbiedingen, en haar uitvoeringsbesluiten;
- de wet van 1 april 2007 betreffende de verzekering tegen schade veroorzaakt door terrorisme;
- de wet van 2 mei 2007 op de openbaarmaking van belangrijke deelnemingen in emittenten waarvan aandelen zijn toegelaten tot de verhandeling op een gereglementeerde markt en houdende diverse bepalingen, en haar uitvoeringsbesluiten;
- het koninklijk besluit van 21 februari 2014 over de regels voor de toepassing van de artikelen 27 tot 28bis van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten op de verzekeringssector;
- het koninklijk besluit van 21 februari 2014 inzake de krachtens de wet vastgestelde gedragsregels en regels over het beheer van belangenconflicten, wat de verzekeringssector betreft

¹ Ter aanvulling van de wet van 14 juli 1991 is door de beroepsverenigingen van de verzekeringsondernemingen en -tussenpersonen een gedragscode inzake reclame en informatieverstrekking over individuele levensverzekeringen uitgewerkt. Deze gedragscode kan door de rechtspraak worden beschouwd als een door de wet vooropgestelde eerlijke handelspraktijk. De gedragscode is te vinden op de websites van de betrokken beroepsverenigingen :

- Beroepsvereniging van verzekeringsondernemingen Assuralia (www.assuralia.be);
- Federatie voor Verzekerings- en Financiële tussenpersonen FVF (www.fvf.be);
- Beroepsvereniging van Verzekeringmakelaars B.V.V.M. (www.bvvm.be);
- Fédération des Courtiers d'assurances & Intermédiaires financiers de Belgique Feprabel (www.feprabel.be);
- Belgische Federatie van de Financiële sector Febelfin (www.febelfin.be) via een link vanuit de 'Gedragscode BVB/Febelfin voor de banken inzake informatieverstrekking en reclameboodschappen over het spaardeposito'.

C. *De dwingende wettelijke en reglementaire bepalingen die zijn ingegeven door het algemeen belang en die betrekking hebben op de contractuele bedingen van de verzekeringspolissen leven en niet-leven, wanneer de wet die van toepassing is op de verzekeringsovereenkomsten leven en niet-leven de Belgische wet is krachtens de internationale privaatrechtelijke normen van de tweede richtlijnen leven (art. 32 van Richtlijn 2002/83/EG van 5 november 2002 betreffende levensverzekering) en niet-leven (art. 7 van de Tweede Richtlijn 88/357/EG van 22 juni 1988 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, tot vaststelling van bepalingen ter bevordering van de daadwerkelijke uitoefening van het vrij verrichten van diensten en houdende wijziging van Richtlijn 73/239/EEG), van de volgende reglementeringen :*

- Boek I “Koophandel in het algemeen”, Titel X “Verzekeringen in het algemeen”, van het Wetboek van Koophandel – wet van 11 juni 1874 op de zee- en luchtvaartverzekeringen;
- Boek II over de zeevaart en de binnenscheepvaart, Titel VI “Zeevaartverzekeringen”, van het Wetboek van Koophandel;
- de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 en haar uitvoeringsbesluiten;
- het koninklijk besluit van 12 januari 1984 tot vaststelling van de minimumgarantievoorwaarden van de verzekeringsovereenkomsten tot dekking van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid buiten overeenkomst met betrekking tot het privé-leven;
- de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen en de uitvoeringsbesluiten hiervan;
- het koninklijk besluit van 12 oktober 1990 betreffende de rechtsbijstandsverzekering;
- Hoofdstuk IV van het koninklijk besluit van 22 februari 1991 houdende algemeen reglement betreffende de controle op de verzekeringsondernemingen;
- de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst, en haar uitvoeringsbesluiten;
- het koninklijk besluit van 14 december 1992 betreffende de modelovereenkomst voor de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen;
- het koninklijk besluit van 24 december 1992 betreffende de verzekering tegen brand en andere gevaren, wat de eenvoudige risico’s betreft;
- het koninklijk besluit van 14 november 2003 betreffende de levensverzekeringsactiviteit, met uitzondering van de bepalingen vervat in artikel 4, derde lid, *in fine*.